

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
II-ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

08 - 10 квітня 2020 року, м. Одеса

У збірнику опубліковано матеріали II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 08 - 10 квітня 2020 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.	- ректор Одеської національної академії харчових технологій, д. т. н., професор (голова редакційної колегії)
Трішин Ф.А.	- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)
Дец Н.О.	- начальник навчального відділу, к.т.н., доцент
Корнієнко Ю.К.	- директор центру дистанційного навчання, к. ф.-м. н., доцент
Кручек О.А.	- начальник відділу контролю якості та сертифікації, к. т. н., доцент
Мураховський В.Г.	- директор Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент
Сярова А.С.	- методист Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти

Оргкомітет II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

систематично займатись додатковою самоосвітою, щоб набувати та покращувати професійні знання та навички за галузевими спрямуваннями. А це означає постійний зв'язок із виробництвом, так як харчова промисловість має складну структуру із різноманітним обладнанням та технологічними процесами. Тільки такий всебічно підготовлений викладач зможе надати майбутнім фахівцям теоретичних знань і практичних навичок, необхідних для вирішення питань, пов'язаних із забезпеченням безпечних і нешкідливих умов праці, при розробці і використанні нової техніки та технологічних процесів, організації виробництва, які виключають негативну дію на людину та навколишнє природне середовище.

Висновки. Підсумовуючи вищесказане можна зазначити, що на сьогодні вимога проходження викладачами безпеки життєдіяльності, охорони праці та цивільного захисту в обов'язковому порядку навчання й перевірки знань у відповідних навчально-методичних центрах не дає підвищення кваліфікації в повному обсязі, так як програма такого навчання не враховує специфіки галузевого спрямування ЗВО та науково-педагогічної діяльності викладачів. Тому є необхідність, насамперед на законодавчому рівні, реформування системи підвищення кваліфікації викладачів даної категорії з урахуванням особливостей виробництв, в підготовці фахівців для яких вони приймають участь.

Література

1. Закон України «Про вищу освіту». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/>.
2. Порядок підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників. Постанова Кабінету Міністрів України від 21.09.2019 р. № 800. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/800-2019-%D0%BF>.
3. Положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці та безпеки життєдіяльності в закладах, установах, організаціях, підприємствах, що належать до сфери управління Міністерства освіти і науки України (у редакції наказу МОН 22.11.2017 р. № 1514). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1512-17#n6>.

УДК 378.937+620.009.2+020

ВИКОРИСТАННЯ ОСВІТНІХ ІНТЕРНЕТ РЕСУРСІВ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Ю.Г. Лобода

В теперішній час актуальною формою організації навчального процесу у вищому навчальному закладу є навчання в електронному освітньому середовищі, що характеризується гнучкістю, динамічністю, варіативністю, модульністю, інтерактивними дидактичними методами навчання, спеціалізованими інтелектуальними видами контролю та іншими

особливостями, що забезпечують ефективність взаємодії викладача з учнями в нових умовах глобальної інформатизації суспільства.

На сьогодні накопичений значний досвід зарубіжних досліджень (Т. Anderson, F. Eloumi, J. Cole, Н. Foster, G. Grosseek, С. Holotescu, CD Muddux, PS Nagel, M. Sample), які розкривають специфіку та особливості використання різноманітних Інтернет-ресурсів в освітній практиці. Відзначимо, що якщо раніше глобальна мережа Інтернет визначалася тільки як інструмент, технічний засіб (як і інші електронні ресурси), то в теперішній час Інтернет розглядається вже як навчальне середовище, що має величезний освітній потенціал.

Поступово актуалізується процес залучення викладачів ВНЗ до реалізації різних форм електронного навчання та використання ресурсів мережі Інтернет, як для транслявання знань студентам, так і для власної освіти. Однак, як відзначають дослідники, специфіка ресурсів мережі Інтернет є такою, що досить часто використовуються сервіси, які можуть виконувати безліч різноманітних функцій і тому не мають універсальності як для викладачів, так і для студентів.

Одним з важливих завдань виступає розкриття потенціалу (можливостей) і функцій різних ресурсів мережі Інтернет, що має забезпечити можливість зрозуміти, яким саме чином і з якою метою кожен викладач ВНЗ може використовувати ці ресурси в своїй професійно-педагогічній діяльності. Специфіка ресурсів мережі Інтернет полягає в тому, що вони несуть в собі «величезний потенціал освітніх ресурсів».

Ресурс - це засіб, за допомогою якого здійснюється реалізація будь-якої діяльності. Інтернет-ресурс - це елемент мережі Інтернет. В якості Інтернет-ресурсу може виступати веб-сторінка або поштовий сервер, тобто інформаційна система, що використовує веб-технології на рівні уявлення і передачі даних. Основною метою такої інформаційної системи є надання публічних інформаційних послуг в мережі Інтернет.

Інтернет-ресурс - це розміщена на сайтах Інтернет (серверах) текстова, графічна та мультимедійна інформація, що може бути передана на комп'ютер користувача за його запитом у формі файлу або набору файлів (в тому числі архівів) різних форматів: html, doc, docx, pdf, txt та інших. Інтернет-ресурсами також є розміщені на серверах програми, які за запитом користувача передаються на його комп'ютер для подальшого використання.

Сьогодні активно здійснюється процес розробки, систематизації та використання ресурсів мережі Інтернет, які можуть бути корисні для освітнього процесу. На думку вчених, сучасному педагогу необхідно не тільки навчитися працювати з величезними масивами інформації, що надаються глобальною мережею Інтернет, але і відбирати та методично грамотно використовувати ресурси мережі Інтернет для розв'язання професійно-педагогічних завдань.

Аналізуючи можливості Інтернет-ресурсів для підвищення ефективності освітнього процесу, в якості освітнього Інтернет-ресурсу розглядається цілісна, пойменована, взаємопов'язана, єдина системно організована сукупність, що

включає в себе: загальноосвітні формалізовані і професійно значущі знання; засоби організаційно-методичного забезпечення освітнього процесу; засоби для їх автоматизованого зберігання, накопичення та обробки.

Детальна характеристика видів освітніх ресурсів мережі Інтернет:

1. Інтернет-ресурси, що спеціально розробляються для використання в освітньому процесі на певному рівні освіти і для певної предметної області. До них відноситься весь комплекс навчальних, навчально-методичних, додаткових текстових та ілюстративних матеріалів, а також матеріали для проведення процедури оцінки і контролю знань (анкетування, тестування, опитування та ін.).

2. Інтернет-ресурси, що розробляються і використовуються для інформаційного забезпечення системи освіти в цілому, діяльності освітніх організацій або органів управління освітою (правова, статистична, довідкова інформація). Крім того, освітні інтернет-ресурси можуть бути представлені у вигляді освітніх сайтів і порталів. Поняття «освітній сайт» визначається як група взаємопов'язаних загальними гіперпосиланнями Web-сторінок, інформаційне наповнення яких цілком присвячене освітнім ресурсам конкретного навчального процесу, а саме - моделі процесу навчання та її основного системоутворюючого елементу - змісту навчання окремої навчальної дисципліни.

Розміщену на сайтах і порталах інформацію відрізняє від традиційних друкованих матеріалів ряд переваг. А саме, така інформація забезпечує можливість працювати в гіпертекстовому середовищі, тобто в умовах, при яких користувач самостійно, з урахуванням індивідуальних особливостей і можливостей, конструює області і маршрути процесів отримання, обробки і передачі текстової та графічної інформації, може активно брати участь в різних on-line семінарах, вебінарах, конференціях. Сьогодні популярні хмарні технології, що надають доступ до власних даних. Сутність хмарних технологій полягає в тому, що для роботи зі своїми даними досить мати вихід в Інтернет. Використання хмарних технологій, які значно підвищують ефективність освітнього процесу, є пріоритетним напрямком в інформатизації освіти. Сервіси, що входять в хмарні технології, надаються на основі передплати або плати за користування послугою, в режимі реального часу через Інтернет, що розширює існуючі можливості. Хмарні технології - це нова парадигма, що припускає розподілену, віддалену обробку і зберігання даних. Найбільш популярними хмарним сховищем є Google.Диск. Існує кілька способів, як хмарні технології можуть застосовуватися в освітньому процесі, наприклад організація дистанційного навчання.

Існує безліч посилань в пошукових сайтах на освітні сайти з різних предметів. На таких сайтах можна знайти матеріали, що включають проекти навчальних занять, презентації, методичні рекомендації. Педагогічна та методична інформація міститься на тематичних освітніх ресурсах і сайтах, які присвячені певному колу педагогічної проблеми.

Портал дає можливість сформувати єдиний освітній простір, а також дозволяє розподіляти освітні ресурси і успішно здійснювати спільні освітні програми. Більшість викладачів вищої школи використовують Інтернет-ресурси для самоосвіти, саморозвитку та здійснення пошуку необхідної інформації. Найбільш популярними ресурсами мережі Інтернет, використовуваними викладачами у професійній діяльності, є відкриті енциклопедії (Wikipedia і ін.) та відео-хостинги (YouTube), викладачі є активними учасниками соціальних мереж (LinkedIn, Facebook), в яких створюють окремі спільноти або групи. Мікроблог Twitter не дуже часто використовується в професійній діяльності викладачів, тоді як в соціальній мережі Facebook викладачі не тільки спілкуються з друзями, але й, об'єднуючись в професійні спільноти, отримують актуальну і корисну інформацію за своєю дисципліною.

Специфіка ресурсів мережі Інтернет полягає в тому, що використовувані сервіси можуть виконувати безліч різних функцій і не є універсальними для всіх суб'єктів освітнього процесу. Роль ресурсів мережі Інтернет полягає в тому, що вони мають великий комплекс інформаційних, інтерактивних, технологічних і організаційно-методичних можливостей для підвищення ефективності освітнього процесу.

МЕТОДИКА, ЯК ОБЛАСТЬ ПРАКТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА

Г.А. Шевченко, Ю.М. Мельник

Педагогічна діяльність викладача вишу відіграє особливу соціальну роль своєю спрямованістю на відтворення професійних кадрів, соціалізацію молодих фахівців, акумулювання професійних знань та їх трансляцію. Методична діяльність викладача вишу інтегрує педагогічну, науко-дослідницьку та виховну роботу педагога та активізує усі аспекти професійної педагогічної діяльності.

Розробляючи нові методичні технології та прийоми, викладач розвиває навички відбору навчального матеріалу та оцінювання, передбачення реакції студентів та розв'язання потенційних труднощів, формує професійну спрямованість власного мислення.

Розвиток педагогічної майстерності є щільно пов'язаним із збагаченням набору методичних засобів, розробкою нових прийомів з урахуванням умов навчального процесу, усвідомленням та узагальненням всієї системи засобів, що застосовуються.

Самостійна робота студента з отримання знань та навичок має особливу значущість у сучасному виші. Силабус, як засіб комунікації між викладачем та студентом є планом дій, своєрідним планом-конспектом навчального предмету, який включає мету і завдання дисципліни, технологічну карту (перелік необхідних відомостей), поточні та контрольні завдання, критерії оцінювання робіт та список актуальної літератури.

**ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ
У II-ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ**

1. Академія рекреаційних технологій і права, м. Луцьк
2. Бахмутський коледж мистецтв ім. І. Карабиця, м. Бахмут
3. Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія ім. А. Крупинського», м. Львів
4. Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця
5. Горлівський інститут іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет, м. Бахмут
6. Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України», м. Запоріжжя
7. ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка», м. Старобільськ
8. Донецький національний медичний університет, м. Краматорськ
9. Донецький національний медичний університет, м. Кропивницький
10. Донецький національний медичний університет, м. Лиман
11. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
12. Житомирський торговельно-економічний коледж Київського національного торговельно-економічного університету, м. Житомир
13. Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя
14. Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ
15. Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ
16. Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
17. Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
18. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук
19. Луцький національний технічний університет, м. Луцьк
20. Маріупольський державний університет, м. Маріуполь
21. Миколаївський коледж Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», м. Миколаїв
22. Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ
23. Національний університет оборони України ім. І. Черняховського, м. Київ
24. Національний університет харчових технологій, м. Київ
25. Національний фармацевтичний університет, м. Харків
26. Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса
27. Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса
28. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (ОНУ), м. Одеса

29. Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка, м. Полтава
30. Східноукраїнський Національний університет ім. В. Даля, м. Сєверодонецьк
31. Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, м. Тернопіль
32. Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків
33. Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
34. Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, м. Умань
35. Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків
36. Харківський національний медичний університет, м. Харків
37. Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

Проблеми кадрового забезпечення спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»	
І.І. Савенко, І.О. Седікова	326
Підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників як необхідна складова професійного розвитку	
В.М. Лисюк, В.І. Булюк, В.В. Пуга	329
Використання освітніх інтернет ресурсів у професійній діяльності викладача вищого навчального закладу	
Ю.Г. Лобода	332
Методика, як область практичної діяльності викладача	
Г.А. Шевченко, Ю.М. Мельник	335
Забезпечення конкурентоспроможності науково-педагогічних працівників як умова для сталого підвищення якості освітнього процесу ЗВО	
О.П. Бодик	336
Управління самоосвітою науково-педагогічних працівників ВНЗ	
І.А. Осадча	339
Оптимальна модель вищої освіти в Україні в умовах глобалізації ринку освітніх послуг	
Л.А. Бахчиванжи, О.В. Євтушок, Р.Р. Значек	342
Перспективи E-LEARNING як моделі здобуття вищої освіти	
Т.В. Стрікаленко	345
Дуальна освіта для технологів на профільних підприємствах галузі України	
Л.В. Агунова, О.М. Савінок	346
Партнерство науки і бізнесу: необхідність або умовність?	
Н.М. Поварова	348
Проектне навчання	
В.Г. Бондаренко, И.В. Глинська	350
Особливості адаптації та формування навичків самоприйняття студентів-першокурсників у закладах вищої освіти	
С.С. Орлова, Л.К. Овсянникова	352
Гуманітарні аспекти дистанційного навчання	
С.А. Дмитрашко	354
Використання інтерактивних форм навчання при підготовки студентів з дисциплін «Технологія галузі», «Загальна технологія та технологія галузі», «Технологія виробництва товарів», «Технологія переробки вторинної сировини»	
Я.Г. Верхівкер, О.М. Мирошніченко, Т.І. Нікітчина, Т.А. Манолі	356
Форми організації самостійної роботи з дисципліни «Зовнішньоекономічна діяльність»	
Ю.О. Бровкіна	357
Застосування технології дистанційного навчання MOODLE для стимулювання активної участі студентів у навчальному процесі	
І.Г. Кривоногова	358
Використання інтернет-ресурсів у викладанні економічних дисциплін	
Т.В. Свистун	360